

15 Ιουλίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΟΤΟΒΙΑ COURIER SERVICES LTD.,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 775/93)

Αρχή Αδειών — Άδεια οδικής χρήσης δημόσιου μεταφορέα — Κριτήρια χορήγησής της με βάση το νομοθετικό καθεστώς — Απώριψη αιτήσεως εταιρείας μεταφοράς μικροδεμάτων κρίθηκε σύννομη στην εξετασθείσα περίπτωση.

5

Αντικείμενο της προσφυγής ήταν απόφαση της Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε αίτηση της αιτήτριας εταιρείας για χορήγηση άδειας οδικής χρήσης δημόσιου Μεταφορέα "Α" για 15 οχήματα, για τη μεταφορά μικροδεμάτων ανά την Κύπρο.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

1. Ο ισχυρισμός των αιτητών ότι οι υπηρεσίες τις οποίες θα προσέφεραν είχαν ιδιαιτερότητα που παραγνωρίστηκε, δεν τεκμηριώνεται με οποιοδήποτε τρόπο ούτε έχει καταφανεί ότι υπάρχει ζήτηση για ορισμένο τύπο μεταφορών που δεν ικανοποιείται από τους υπάρχοντες μεταφορείς.

20

2. Οι ανάγκες του κοινού για συγκεκριμένες μεταφορικές υπηρεσίες, σε συσχετισμό με την υπάρχουσα προσφορά υπηρεσιών, προσδιορίζουν τη συνισταμένη για την κρίση αιτήσεων για την παροχή αδειών δημόσιου μεταφορέα. Οι καθ' ων η αίτηση αντιμετώπισαν το αίτημα της προσφεύγουσας εταιρείας μέσα σ' αυτό το πλαίσιο και δεν έχει διαπιστωθεί ο,τιδήποτε που να δικαιολογεί την ακύρωσή της.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης των καθ'ων η αίτηση να χορηγήσουν στους αιτητές άδειες οδικής χρήσης δημόσιου Μεταφορέα "Α" για 15 οχήματα, για τη μεταφορά μικροδεμάτων από τη Λευκωσία, τη Λεμεσό και τη Λάρνακα, σε άλλα μέρη της Κύπρου. 5

T. Καράκιαννα για K. Μιχαηλίδη, για τους Αιτητές.

Γ. Κυριακίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση. 10

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Το αντικείμενο της προσφυγής είναι απόφαση της Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε αίτηση της Motovia Courier Services Limited, για τη χορήγηση άδειας οδικής χρήσης δημόσιου Μεταφορέα "Α" για 15 οχήματα, για τη μεταφορά μικροδεμάτων από τη Λευκωσία, τη Λεμεσό και τη Λάρνακα, σε άλλα μέρη της Κύπρου. Τα αυτοκίνητα θα κατανέμονταν ανά πέντε μεταξύ των τριών πόλεων όπου θα είχαν την έδρα τους, για τη διενέργεια της επιχείρησης μεταφορών. 15 20

Οι ιδρυτές και προφανώς οι ιδιοκτήτες του μετοχικού κεφαλαίου της αιτήτριας εταιρείας (CACOYIANNIS GROUP OF COMPANIES), γνωστοποίησαν στην Αρχή ότι η δημιουργία της προγραμματιζόμενης επιχείρησης μεταφορών θα συνιστούσε το πρώτο στάδιο ευρύτερης συνεργασίας με οργανισμό μεταφορέων του εξωτερικού, με απώτερο στόχο την επέκταση της επιχείρησης σε παγκόσμια κλίμακα. Η Αρχή Αδειών κοινοποίησε την αίτηση των αιτητών στους υφιστάμενους μεταφορείς, καθώς και στη Συντονιστική Επιτροπή Οργανώσεων Επαγγελματιών Αυτοκινητιστών, προς αναζήτηση των απόψεών τους. Όλοι έφεραν ένσταση στην αποδοχή του αιτήματος (των αιτητών), με το δικαιολογητικό ότι η ζήτηση για μεταφορά μικροδεμάτων ικανοποιείτο από τους υπάρχοντες αδειούχους μεταφορείς. Το Τμήμα Οδικών Μεταφορών προέβη στη διερεύνηση των αναγκών της κυπριακής αγοράς για τη μεταφορά μικροδεμάτων σε συσχετισμό με τις υφιστάμενες υπηρεσίες, για την ικανοποίησή τους. Διαπιστώθηκε ότι οι ανάγκες του δημοσίου στο συγκεκριμένο τομέα ικανοποιούνται επαρκώς από τα υπάρχοντα μεταφορικά μέσα, οπότε αν συνέστησε την απόρριψη της αίτησης. Η Αρχή, καθοδηγούμενη από τις διαπιστώσεις αυτές, απέρριψε την αίτηση. Η αναθεώρηση της απόφασης αυτής αποτελεί το επίδικο θέμα της προσφυγής. 25 30 35 40

Οι αιτητές επιδιώκουν την ακύρωση της απόφασης για δυο κυρίως λόγους:-

- 5 (α) Παραγνώριση της ιδιαιτερότητας της υπηρεσίας που θα προσέφεραν οι αιτητές, γεγονός που επιμαρτυρεί πλάνη της Αρχής ως προς τα πράγματα και,
- 10 (β) προσμέτρηση εξωγενούς παράγοντα στη λήψη της επίδικης απόφασης τον οποίο συνθέτουν οι απόψεις των μεταφορέων.

Νομικό έρεισμα για την ακύρωση της απόφασης αντλείται από τις διατάξεις του Άρθρου 15 του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου, του 1982 (Ν. 9/82) (βλ. επίσης τον τροποποιητικό νόμο Ν 84/84), που προσδιορίζουν τα κριτήρια τα οποία διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Αρχής Αδειών για την εξουσιοδότηση χρήσης οχημάτων για δημόσιες μεταφορές. Οι καθ' ων η αίτηση υποστήριξαν ότι οι απόψεις των αδειούχων μεταφορέων λήφθηκαν στο πλαίσιο της υποχρέωσης που επιβάλλει το Άρθρο 5(14) του Ν. 9/82 για την αναζήτηση των απόψεων παντός αμέσως ενδιαφερομένου προσώπου, κατηγορία στην οποία εμπίπτουν οι υφιστάμενοι μεταφορείς, αφενός και, της ανάγκης για τη διενέργεια διεξοδικής έρευνας των αναγκών του δημοσίου στο συγκεκριμένο τομέα και των μέσων που παρέχονται για την ικανοποίησή τους, αφετέρου. Παράλληλα, υπέδειξαν ότι οι υφιστάμενοι μεταφορείς έχουν άμεσο συμφέρον στην έκβαση αιτήσεων για χορήγηση νέων αδειών, το οποίο κατοχυρώνεται με τις διατάξεις του Άρθρου 4Α του Ν 9/82 (όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 84/84) με την αναγνώριση δικαιώματος άσκησης ιεραρχικής προσφυγής εναντίον οποιασδήποτε απόφασης η οποία επηρεάζει τα συμφέροντά τους. Ο ισχυρισμός των αιτητών ότι οι υπηρεσίες τις οποίες θα προσέφεραν είχαν ιδιαιτερότητα που παραγνωρίστηκε, δεν τεκμηριώνεται με οποιοδήποτε τρόπο ούτε έχει καταφανεί ότι υπάρχει ζήτηση για ορισμένο τύπο μεταφορών που δεν ικανοποιείται από τους υπάρχοντες μεταφορείς.

15

20

25

30

35

Ο άλλος λόγος ο οποίος έχει προβληθεί για την ακύρωση της επίδικης απόφασης, ότι η αίτηση των αιτητών εξετάστηκε από τη σκοπιά των αναγκών της επαρχίας Λευκωσίας και μόνο, δεν ευρίσκει έρεισμα στα γεγονότα και κρίνεται ανεδαφικός.

40

Οι ανάγκες του κοινού για συγκεκριμένες μεταφορικές υπηρεσίες, σε συσχετισμό με την υπάρχουσα προσφορά υπηρεσιών, προσδιορίζουν τη συνισταμένη για την κρίση αιτήσεων για την πα-

ροχή άδειας δημοσίου μεταφορέα. Οι καθ' ων η αίτηση αντιμετώπισαν το αίτημα της προσφεύγουσας εταιρείας μέσα σ' αυτό το πλαίσιο και δεν έχει διαπιστωθεί ο,τιδήποτε που να δικαιολογεί την ακύρωσή της.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.